

SỰ XUẤT HIỆN CỦA NHÀ VUA

(Tìm Hiểu Matthêu tiếp theo)

(1:1-2:23)

Matthêu là Phúc Âm của Đấng Thiên sai (Messiah), Đấng Xức Dầu của Thiên Chúa. Mục đích chính của sự Linh ứng của cuốn sách này là để trình bày rằng Chúa Giêsu Nazareth là Đấng Thiên Sai được tiên báo, Đấng Giải Thoát mà Mô-sê và các ngôn sứ đã viết. Nguồn gốc của Người có...từ thưở xa xưa (Mikha 5:1). Ngài là đứa trẻ sẽ được sinh ra, người Con được ban tặng, người mà ngôn sứ Isaia nói sẽ được gọi là *Cố Vấn kỳ diệu, Thần linh dũng mãnh, người Cha muôn thưở, Thủ lãnh hòa bình* (Isaia 9:5).

Tất cả bản đồ của thế giới và tất cả các cuốn lịch của thời gian đều nói về nơi sinh và ngày sinh của Đức Kitô. Chúa Giêsu được sinh ra tại Bethlehem xứ Giuđêa (Mikha 5:1; Matthêu 2:1), vào thời vua Hêrôđê. Chúng ta biết chỗ này và vị vua này. Chúng ta không cần phải dựng chuyện từ tưởng tượng. Chúng ta được cho biết tên người và ngày tháng. Kitô giáo là tôn giáo lịch sử. Phúc âm không bắt đầu với câu ‘Ngày xưa ngày xưa’, nhưng bắt đầu với Bethlehem xứ Giuđêa. Ngôi làng vẫn còn đó, vì vậy chúng ta biết đích xác chỗ Chúa Giêsu sinh ra.

Thời gian cũng cụ thể, thời vua Hêrôđê trị vì. Lịch sử biết Hêrôđê. Không có gì là huyền bí về con quái vật tàn ác này.

Những phát biểu trên là sự kiện mà không một nhà phê bình hay một người bất tín (unbeliever) nào có thể nghi ngờ chúng. Câu chuyện Phúc Âm đặt những ghi chép của nó trên một nền tảng lịch sử vững chắc. Chúng ta không xây dựng đức tin mình trên một huyền thoại nhưng trên sự kiện chắc chắn. Việc này không được làm ở trong góc khuất nhưng ở ban ngày ban mặt, và nó không sợ bản đồ của các nhà địa lý cũng như cây viết của các sử gia.

Câu chuyện sinh ra của Chúa Giêsu trong Matthêu khác ghi chép của Luca. Chúng bổ sung cho nhau. Trong khi có nhiều điều không được nói ra, Thiên Chúa nói cho chúng ta tất cả những gì cần thiết phải biết. Cuộc đời dương thế của Chúa Giêsu bắt đầu trong chuồng bò. Chiếc nôi của Ngài là máng cỏ. Gia đình và họ hàng Ngài có xuất thân tầm thường. Ngài đến như một đứa trẻ yếu ớt. Chúa chúng ta thật người biết bao! Nhưng trẻ Giêsu được truyền tin bởi tổng lãnh thiên thần, và được đón mừng bằng ca đoàn thiên thần, và được tôn thờ bởi những triết gia khôn ngoan nhất của trái đất! Chúa chúng ta thật thần linh biết bao!

Hầu như các người trẻ, khi họ bắt đầu đọc Matthêu với những “sinh” và Luca 3:23-38 với những “con của”, họ tự hỏi đó là cái gì dzậy cà? Chúng ta phải biết rằng nếu những cái đó được đưa vào trong Kinh Thánh, thì chúng được đặt vào đó có chủ đích. Chúng ta muốn nhìn vào bài học này tại hai bản gia phả trên.

Gia phả được định nghĩa là một bản sử ký của một cá nhân hay một gia đình, dòng họ từ một thủy tổ. Có hai bản phả hệ của Đức Kitô: Matthêu 1:1-17 và Luca 3:23-38. Chúng không giống nhau, và lý do là mỗi bản truy nguyên dòng dõi của Đức Kitô với những mục đích khác nhau.

Matthêu truy nguyên dòng họ của Chúa Giêsu tới Abraham, và Đavít để chỉ ra rằng Ngài là Người Dothái (xuất phát từ dòng dõi Vua Đavít). Luca truy nguyên dòng họ Chúa Giêsu tới ông Adong để chỉ ra rằng Ngài thuộc về nhân loại.

Matthêu trình bày Chúa Giêsu như là miêu duệ của hoàng tộc, vị Vua, Đấng Thiên sai, Sư Tử của bộ tộc Giuđa, Nhà Cai Trị đã được hứa ban của Israen. Luca trình bày Chúa Giêsu như là thuộc dòng dõi nhân loại, một Con Người lý tưởng, được sinh ra từ người phụ nữ.

Chúng ta sẽ thấy những hình ảnh này của Chúa Giêsu được trình bày xuyên suốt qua mỗi Phúc Âm – Matthêu vẽ chân dung Chúa Giêsu như là Đấng Thiên sai, Luca vẽ chân dung Ngài như là Con Người.

Tại sao chúng ta quan tâm về những gia phả này? Bởi vì chúng cho chúng ta chiếc chìa khoá của toàn thể cuộc đời Đức Kitô. Chúng chỉ cho chúng ta từ ngay khởi đầu rằng Ngài không chỉ là một người như bao người khác mà Ngài là miêu duệ xuất thân từ một hoàng tộc, và máu huyết chảy trong mạch máu Ngài là dòng máu hoàng gia. Nếu Ngài không là Vua Ngài không có quyền để cai trị cuộc đời chúng ta. Nếu Ngài không là Người, Ngài không thể biết “những đau buồn của chúng ta” và “không thể chia sẻ với những khổ sầu của chúng ta”.

Đi qua Matthêu và theo dấu chân của Nhà Vua.

Tên của Vua – *Người ta sẽ gọi tên ngài là Emmanuel* (1:23)

Địa vị của Vua – *Từ nơi người vị lãnh tụ chặn dất Israen dân ta sẽ ra đời* (2:6)

Tiền hô của Vua – *Hãy dọn sẵn con đường cho Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi* (3:3).

Truyền ngôi của Vua – *Đây là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người* (3:17)

Sự tôn kính của Vua – *Ngươi phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của ngươi, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi* (4:10).

Tuyên ngôn của Vua – *Ngươi mở miệng dạy họ rằng* (5:2). *Người giảng dạy như một Đấng có thẩm quyền* (7:29).

Sự trung thành của Vua – *Ai không đi với Ta là chống lại Ta; và ai không cùng Ta thu góp là phân tán* (12:30).

Kẻ thù của Vua – *Từ lúc đó Đức Giêsu Kitô bắt đầu tỏ cho các môn đệ biết: Người phải đi Giêrusalem, phải chịu nhiều đau khổ do các kỳ mục, các thượng tế và kinh sư gây ra, rồi bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ sống lại* (16:21) .

Tình yêu của Vua – *Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người* (20:28)

Vinh quang của Vua – *Khi con Người đến trong vinh quang của Người.....Bấy giờ Đức Vua sẽ phán... Nào những kẻ cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc* (25:31,34).

Hy lễ của Vua – *Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng: Người này là Giêsu, vua dân Dothái* (27:37).

Chiến thắng của Vua – *Người không có ở đây, vì Người đã trỗi dậy như Người đã nói* (28:6).

Chỉ có Matthêu kể về việc thăm viếng của ba nhà hiền triết Đông phương. Đây là những đạo sĩ, học giả, chiêm tinh gia Batur (Persian). Họ đến để thờ lạy và tôn vinh một vị vua. Những nhà hiền triết này không đến để hỏi : “Đấng cứu thế sinh ra ở đâu?” mà hỏi “Vua dân Dothái sinh ra ở đâu?”

Mácô, Luca và Gioan không nói về các nhà hiền triết này bởi vì họ không ghi chép về việc hạ sinh của một vị vua. Ngôi sao thánh, linh thiêng đã đậu lại trên máng cỏ Bethlehem để nói về việc giáng sinh của Đức Kitô. Toàn thế giới vào thời đó đều mong đợi trông chờ một Đấng cao cả sẽ đến. Vua dân Dothái sẽ sinh ra ở đâu? Là câu hỏi trên môi mọi người. Với những lời tiên báo đã gọi đến Israen, nên cả thế giới lẫn Israen không ai bị chỉ trích vì đang trông chờ một Vị Vua sẽ đến cai trị thế giới từ ngai vàng của Vua Đavít (Giêrêmia 23:5-6; 30:8-9; 33:14-16,25-26; Edêkien 37:22; Isaia 9:6; Hôsê 3:4-5).

Các tư tế biết Đức Kitô sinh ra ở đâu, nhưng họ đã không nhận ra Đức Kitô khi Ngài sinh ra.

Các nhà hiền triết được hướng dẫn tới một Người, chứ không phải một tín ngưỡng.

Sự thờ lạy của các nhà hiền triết báo hiệu sự cai quản vũ hoàn của Đức Kitô. Một ngày kia *muôn vật phải bái quỳ....mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: Đức Giêsu Kitô là Chúa* (Philiphê 2:10-11). *Người làm bá chủ từ biển này qua biển nọ, từ sông cả đến tận cùng trái đất* (TV 72:8).

Thánh Phaolô nói với chúng ta trong Galát 4:4-5, *Khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai con mình tới, sinh làm con một người phụ nữ, và sống dưới Lễ luật, để chuộc những ai sống dưới Lễ luật, hầu chúng ta được nhận ơn làm nghĩa tử.* Chúa Giêsu đến để trở thành Đấng cứu độ thế giới.

Theo sau ngày sinh của Chúa Giêsu là mười hai năm im lặng cho đến khi Ngài thăm viếng các tiên sĩ ở Giêrusalem. Rồi sự im lặng đóng Ngài lần nữa, với chỉ một chữ thợ mộc rọi ánh sáng vào mười tám năm kế tiếp và cho chúng ta biết Ngài làm gì thời gian đó. Chúa Giêsu dùng ba mươi năm để chuẩn bị cho ba năm phục vụ.